

НЕДЕЉА 4. ПО ВАСКРСУ-РАСЛАБЉЕН

Tone 3rd Ep. 23 (Acts. 9:32-42)

Gospel: Jn. 14 (5:1-15)

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква њославља:
May. 10th 2020-Apr.27th 2020*

Спаљивање моштију Светог Саве на Врачару

Пошто свето тело Светог Саве би пренето из Трнова из Бугарске у Србију, оно би сахрањено у манастиру Милешеви, задужбини краља Владислава (1234-1243 г.), синовца Светога Саве. У време турске тираније народ српски скупљаше се код моштију свога Светитеља, да траже утехе и лека. Јер мошти Светога Саве заиста беху за Србе непресушни извор сваког племенитог надахнућа, сваког еванђелског прегнућа,

сваке еванђелске ревности, еванђелске вере, љубави, наде, утехе, радости, окрепљења. Ако је српској души био потребан лек од ма какве бољке, налазила га је у чудотворним моштима свога највећег Светитеља и свебрижног утешитеља. Ако је српској души била потребна света сила, која сигурно спасава од сваког греха, од сваке муке, од сваког злодуха, она је ту силу црпла из светог гроба и светих моштију Светога Саве. Ако је Србима, као народној целини, била потребна ма каква помоћ, они су је тражили и налазили у Милешеви код свога бесмртног Светитеља и чудотварног Просветитеља. Сваком правом Србину он је био у свима невољама утеха, у свима тугама радост, у свима патња-ма сапатник, у свима гресима избавитељ, у свима смртима спаситељ и васкрситељ. Све то Свети Сава је био Србима у највећој мери, особито за време ропства под Турцима, после пропасти српског царства на Косову 1389. године. У то мрачно и свирепо доба Свети Сава чудотворним телом својим у Милешеви би најубедљивији благовесник и сведок истине и правде Христове, која се толико беше пројавила у славној прошлости српској. У њему српски народ гледаше своју душу, своју савест, своју веру, своју истину, своју правду, своју наду, своју слободу. Безбројним чудесима, која се самилосно лијаху из светих моштију Светога Саве, он исцељиваше не само телесне већ и све душевне недуге и болести ојађених српских душа, и српског народа као целине. Срби су у њему имали непоколебљиву и бесмртну наду, да ће их кад тад свети Бесмртник Милешевски ослободити агарјанског ропства. Зато су са свих страна српске земље хитали к њему, к светом гробу његовом на поклоњење, на охрабрење, на исцељење од сваковрсних невоља. И чудо за чудом васкрсавало је српске душе из очајања, из малаксалости, из смрти. Све је хитало своје свемилосном утешитељу и свепобедном васкрситељу, хитало молитвама, сузама, уздасима, посећивањем његовог светог гроба и окупљањем око његових чудотворних моштију. И добијало помоћи стварне, истинске, свеутешне. Све то завојевачи Турци пратили су будно. На њихове очи дешавала су се необична чудеса од светих моштију Светога Саве. Штавише, чудотворном Светитељу прибегавали су у болестима својим и многи муслимани, и добијали чудесна исцељења. Све је то потстакло Турке да уклоне овог чудотворног будитеља и храбритеља верске

Освећење ваших кућа

Због ситуације са корона вирусом нисмо били у могућности да осветимо Ваше куће ове године. Када се ситуација смири, ако желите, можете позвати оца Мила да то учините. 330-519-6621

и националне свести српске, слободарске душе српске. Као непосредни повод за то Турцима послужи устанак Срба у Банату 1594. године. У овом устајању поробљеног народа против тирана Турака узели су учешћа и патријарх Пећки Јован Кантул (1592-1614 г.), херцеговачки митрополит Висарион, и нарочито вршачки епископ Теодор. Епископ Теодор је предводио устанак Срба у Банату. Устаници су на својим заставама имали лик Светога Саве. Главни командант турске војске против устаника био је Синан паша београдски, способан војник, али необразован, сујеверан, страшно суров и свиреп, а усто је и зверски мрзео хришћане. По његовој наредби би велико "истребљење и беда црквама и свештеницима и хришћанима од Исмаилћана у српској земљи и по другим крајевима, и безбројна убиства и запустошења светих обитељи". Бојећи се да се из Милешева, где почиваху мошти духовног оца и душеводитеља целокупног рода српског, не дигне буна на Турке, Синан паша Београдски нареди да се тело Светог Саве пренесе из Милешева у Београд и спали. На челу турске војске која је отишла по тело Светог Саве био је Ахмет бег Ођуз. Војска упадне у Милешеву на Велики Петак 1594. године, начини покор, узме из кивота тело Светога Саве и пренесе у Београд Синан паши. И у суботу, 27. априла 1594. године, Синан паша спали тело Светог Саве у Београду, на Врачару. Плачем и лелеком би пропраћен широм целе српске земље овај језовити догађај. А један непознати монах записа: "Да се зна када сажегоше Турци Светога Саву, архиепископа српске и поморске земље, у Београду; и начелник беше везир Синан паша, који бејаше пред војском...". Но са спаљивањем моштију Светитељевих обесни паша агарјански не спали Светитеља, који оста жив пред престолом Божјим на небесима и у срцу и души свога народа на земљи-"Синан паша ватру пали, тело Светог Саве спали; ал' не спали славе, нити спомен Саве!" - Богоносни отац наш Сава, апостол и светитељ Божји, постаде после смрти и мученик Христов.

St Basil of Ostrog, Wonderworker

Basil was born in Popovo Selo in Herzegovina, of simple and devout parents. From his youth he was filled with love for the Church of God, and when he grew up he went to the monastery of the Dormition of the Mother of God at Trebinje, and became a monk. As such, he quickly became known for his serious and rare ascetic life, for he loaded himself with ascetic practices, each harder than the last. He was later chosen and consecrated as Bishop of Zahum and Skenderia, much against his will. As a bishop, he first lived in the monastery at Tvrdog, whence, as a good pastor, he confirmed his flock in the Orthodox faith, keeping it from the cruelty of the Turks and the guile of the Latins. But when he was too pressed-upon by his enemies, and when Tvrdos* was destroyed by the Turks, Basil moved to Ostrog, where he lived in strict asceticism, protecting his flock by his unceasing and loving prayers. He went peacefully to the Lord in the 16th century, leaving his whole and healing body, uncorrupt and